

ה"ת 3748/02 - מוחמד דענא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 3748-02 דענא נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 551160/2014

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
ה המבקש מוחמד דענא באמצעות ב"כ עו"ד יעלא רشك
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

- ביום 14.12.14 עקרה המשיבה את אויל רشك (להלן: "רشك") כשהוא נהוג ברכב מסווג קאהה קרנבל מ"ר 85-498-63 (להלן: "הרכב"), ומשיע ברכב שלושה שוהים בלתי חוקיים. הרכב נתפס על ידי המשיבה.
- לפניה בקשה להחזרת הרכב, אשר הוגשה ביום 2.2.15. לטענת המבקש, הוא הבעלים ומחזיק הרכב, המשמש אותו לצורכי עבודתו בחלוות עיתונאים. על פי הנטען בבקשתו, הרכב הוא מקור פרנסתו היחיד של המבקש. עוד נטען כי רشك שאל את הרכב מן המבקש באופן חד פעמי לצורך הגעה לראיון עבודה בתל-אביב, וכי למבקש לא הייתה כל ידיעה כי הרכב ישתמש לביצוע עבירה.
- המשיבה מתנגדת לבקשתו. לטענהה מדובר ברכב אשר שימוש לביצוע עבירה, והגמ' שהמבקש הוא הבעלים הרשום של הרכב, הרי שפערים וסתירות בין גרסתו של המבקש בנסיבות החקירה לבין גרסתו של רشك, יש בהם ללמד כי הבעלים האמיתי של הרכב הוא רشك וכי הרכב נרכש לצורך הסעת שוהים בלתי חוקיים. המשיבה טענה עוד, כי תפיסת הרכב נועדה לצורך חילוטו בסיום ההליך הפלילי, בהתאם להוראות סעיף 12א(ד2) לחוק הכנסה לישראל תשי"ב-1952, שכן נגד רشك תלוי ועומד כתוב אישום קודם שהוגש בחודש אוגוסט 2014 בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים.
- אין חולק כי הרכב ישתמש לביצוע עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים.

תכלית התפיסה של הרכב היא לאפשר חילוטו אם יוגש כתב אישום, ואם וכאשר יורשע רشك על פי אותו כתב אישום. במקרה זה ניתן יהיה להורות על חילוט הרכב מן מכח הוראות סעיף 12א(ד2) לחוק הכנסה לישראל תשי"ב-1952, אם תתקיימנה הנסיבות המתאימות, הן מכח הוראת החילוט הכללית שבסעיף 39 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר

עמוד 1

וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט- 1969 (ראו בשי"פ 6467 אבו חמדייה נ' מדינתי ישראל [פורסם ב公报]).

5. טרם אדון בעיתותו של המבוקש, יש מקום לבחון שאלת הבעלות על הרכב, וככל שתימצאנה ראיות לכך שהմבוקש הואאמין בעל הרכב, יש לבחון את שאלת ידיעתו הלאורית בדבר השימוש ברכב על ידי רשות לצורך ביצוע עבירה.
6. בראשון הרכב מופיע המבוקש כבעליהם הרשום של הרכב.
7. מתוך חומר הראיות שנאסף בתיק החקירה עולה, כי מי שרכש את הרכב מבבעליו הקודמים הוא רשות, ושמו מופיע בזיכרונו הדברים שנערכו לצורך מכירת הרכב.
8. עם זאת, מהודעת מוכר הרכב, עולה כי גם רשות הוא שרכש ממנו את הרכב בפועל תמורת 40,000 ש"ח, ערךumo את זיכרונו הדברים והעביר לו את הכסף, כבר במעמד הרכישה ביקש רשות לרשום את הרכב על שם המבוקש. מנגד, בהודעתו שנגבתה ביום 15.12.14 טען רשות, כי הרכב הואאמין של המבוקש, אך החיש כי היה לו חלק כלשהו ברכישת הרכב או בהעברת הבעלות.
9. הדברים שאמר רשות בהודעתו סותרים בפרטם רבים את הנאמר בהודעת המבוקש. בהודעתו שנגבתה ביום 3.2.15 טען המבוקש, כי רchas את הרכב באמצעות רשות תמורת 70,000 ש"ח. לטענתו רchas את הרכב לצרכי עבודה, וברשותו שני כלי רכב המשמשים אותו לשירותו לצורך עבודה בחילוקת יעוטנים. המבוקש טען כי גם היה לו כסף לרכוש שני כלי רכב, כספו לא הספיק לצורך רכישת ביתוח חובה לרכב שנטפס אצל רשות. הן המבוקש והן רשות טענו בהודעתיהם כי ביום ביצוע העבירה רשות שאל את הרכב מן המבוקש לצורך עבודה.
10. הסתירות בין גרסתו של רשות לבין גרסת המבוקש באשר לזהותו של רוכש הרכב ומחייב הרכב, כמו גם התמיינות שעולות מהתו גרסתו של המבוקש עצמו באשר לנסיבות רכישת הרכב, מקורות המימון וסכום הרכישה, הן משמעותיות ויש בהן כדי לעורר ספקות ביחס לטענה כי המבוקש הואאמין הבעלים של הרכב, ומכל מקום יש בהם כדי להקים חד סביר כי המבוקש ידע שרשות עשו שימוש ברכב לצורך ביצוע עבירה. בנסיבות אלה, ניתן כי בסופם של הליכים יהיה מקום להורות על חילוץ הרכב, ותפיסתו נועדה להבטיח תכליות זו.
11. על אף האמור, גם במקרים מסוימים יש לבחון האפשרות לקיים את התכליות שלשמה נתפס הרכב באמצעות שפיגעתם פחותה. הדברים נאמרים בגין שעת שעלה שמהר מסמך י"ד בתיק החקירה ניתן ללמידה, כי כבר ביום 16.12.14, יומיים בלבד לאחר מעצרו של רשות, עשתה המשיבה ניסיונות להביא לשחרור הרכב התפוס לידי של רשות.
12. לנוכח האמור לעיל, ובהעדר טענת זכות מצד רשות, אני מורה על שחרורו של הרכב לידי המבוקש בתנאים הבאים:

- א. "רשם עיקול על הרכב לטובת המדינה".
- ב. "רשם שייעבוד על הרכב לטובת המדינה".
- ג. המבוקש ימצא בידי המשيبة פוליסט ביטוח מكيف לרכב בה המדינה היא המוטב.
- ד. המבוקש יחתום על התcheinות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לצורך חילותו לטובת המדינה.
- ה. המבוקש ימצא ערבות בנקאית בלתי חוזרת על סך 18,000 ₪.
13. זכות ערר חוק.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ה, 22 פברואר 2015, בהעדך
הצדדים.